

Brassói Ujlap előfizetési árai
helyben és vidéken:

Egész évre 8.— K.
Félévre 4.— K.
Negyedévre 2.— K.
Egy óra —.70 f.

Előfizethetni a kiadóhivatalba.

BRASSÓI UJLAP**POLITIKAI HETILAP.**Megjelenik minden pénteken
— déli 12 órakor. —Hirdetéseket felvesz a kiadó-
hivatal, Kolostor-utca 23. szám.

Hirdetések díjszabás szerint.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Brassó, Kolostor-utca 23. Telefon sz. 1—10.Felelős szerkesztő:
FEKETE JÁNOS.LAPTULAJDONOS ÉS KIADÓ:
MEISEL JÓZSEF.**Szeretettel neveljük.**

Iskoláink bezárultak. A tanításban és tanulásban pihenő állt be. Ez alkalommal szolgál nekünk visszapillantást vetnünk fejlődésére, szellemére. Az értesítők, bizonyítványok tanúsága szerint a pedagógus urak, a tanulók legtöbbször megfelelt az előírásnak tanítás, tanulás tekintetében. Am a jellemnevelés dolgában meglehetősen a hiány, mulasztás. A szomorú tapasztalás szerint sok mostanában a korán érett gyümölcs, fanyar termés. Kevés neveltség látszik a mai ifju nemzedéken, elsősorban a gyermekeken.

A háború folyamán különösen tapasztalható, hogy a tanuló ifjuság a kivánatosnál kevésbé erősödött erkölcsjellemben, sőt a gyermekek romlottságáról tanuskodó büntények száma már szokatlan mértékben emelkedett. Erkölcs, hit, szülőik, előjárók iránti köteles, odaadó érzés, tisztelet távol van tőlük. Pedig aki a tudáson kívül nincs fölverte a jólneveltség, életrevalóság és nemes ideálokkal az nehezen haladhat elő az élet hullámzó, küzdelmes tenge-

rén. Nem osztogatunk tanácsokat, a pedagógusokat sem kritizáljuk csak a sajnálatos tény szögezzük le: a nehéz háborús viszonyok mellett kétszeresen érzeti hatását a hibás nevelés s tanítási rendszer.

A családban, az iskolában felnő a gyermek. Agyonhalmozzák „tananyaggal”, de alig nevelik. Sok családban megfordult a természetes viszony: a gyermek parancsol apjának, anyjának. Nincs egymást megértés, köteles tisztelet. A helyes szülői nevelés dolgában némi mélységű szolgál, hogy a háborús időben az itthon maradt szülő többnyire anya, nem fordíthat gyermeke nevelésére annyi időt, mint máskor. Ám a pedagógusoknak — ha őszinték — be kell vallaniuk, hogy jellemfejlesztéssel szíveveléssel keveset foglalkoznak, csak oktatásra támaszkodnak. Pedig a sok könyv, irás, magolás nem teszi az életben boldoggá a növendéket, hanem a szeretet melegéből származó helyes nevelés. Mindezt pedig ha a családi otthon és az iskola nem alapozza meg kellőleg, vajmi ritka esetben ké-

pes valaki az életben elsajátítani. A szülők tehát lelkiismeretesebben teljesítsék legszentebb kötelességüket gyermekük vallás-erkölcsös nevelését illetőleg, ép így a tanár s tanító urak. A két tényező ha vállvetve működik, nagy eredményt produkál. Nem lesz kiháiban a nemes értelemben vett családi gyermeki szeretet. Tanár és tanító fáradzása nem vész kárba. Nem pazarlódik romlik el a nemzet legnagyobb ereje, reménye, kincse: az ifjuság.

Jól nevelt, erkölcsös gyermekek ideálisan felfogják szülőik, hazájuk iránti kötelességüket s tanárját, tanítóját nem zsarnoknak, hanem jótevőnek tekintik, rajongnak érte, tanácsait utbaidázításait egész életükön át követik s kedves emlékül őrzik. A helyes nevelés, tanítás legfőbb kívánalma tehát — mely körül a többi is mozog — melynek sikerétől függ a test, a lélek áldásos fejlődése: a vallás-erkölcsös jellemnevelés. Térjünk azért vissza a világos, egyszerű, praktikus, minden fölösleget mellőző tanítási módra és a szívet-lelket nemesítő akarat és jellemerőt fejlesztő nevelésre.

A BRASSÓI UJLAP TÁRCÁJA.**Gorlice.**

Háborus kép 2 változatban.

Irta: **Szilágyi György.**

Személyek: Honvéd, Nemtő.

Szinhely: Kárpátok északi lejtője.

Idő: 1915. május eleje.

(Hegyes táj, patak, melyen karfás hid áll.)

Honvéd: (harci felszereléssel, vállán fegyver, hidon fel s alá sétál, majd megáll.)

Meddig késik felváltásom megint...?

Nap-nap után gyakorta így megy már...

Hol késhetnek a jó, vitéz Földik...?

Egész valóm éh, fáradság gyötrik;

Tegnaptól korzóm: e fertelmes sár!

Hajh nagy idő vánszorgott felettem,

Hogy nem hajtám vankosra fejemet...

Kilenc hónap talán ugy emlékszem...

Kilenc hónap: vérben, fagyban, tűzben

S meddig tart még...? Nincs reá felelet!

Lesz-e vége a szörnyű duláspak,

Vagy belevész egy egész nemzedék...?

Kezdeté ez a nagy kimulásnak,

Vagy estéje: új feltámadásnak?

Szólj, ezeréves, dicső Magyarég!

Lehetséges, hogy becstelen horda,

Kinek orgyilok méltó sajátja:

Legyen veszte igaz millióknak?

Te nagy Végzet, pártfogója Jónak;

Nem lehetsz a gonoszok barátja...!

Nem... mert lelkünk földöntuli erőt

Rejt itt belül, e fakó rongy alatt...

Új sor támadt, ha az első kidőlt...

Szentszók ragadják az elcsüggedőt...

Szentszók, hogy „Isten álld meg a magyart!”

Áldd óh minden parányát e rögnek,

Áldd a szertedult Kárpátkoszorút;

Hol minden szirt, vadon-erdő s völgynek

Sok-sok apró halmái elfődnek:

Ezernyi-ezer hőslélekű fiut!

Hát rám a vég vajjon mikor talál

S addig a sorskeze velem mit mivel...!

Mért kerülgetsz ép' engem el: halál,

Ki oly sokszor tőszomszédom valál —

Hadd nyugodnám én is a többivel!

Ők pihennek... Őrzöm álmaikat...

(fegyvere) E hideg vas, hűséges segítőm...

Érzem súlyát... lábam már-már roskad...

Egy sírhely még számomra is akad

E nagy csendes kárpáti temetőn. (Lehor-

gasztott fővel, holtfáradtan indult, majd meg-

áll „vigyázz” állásba helyezkedik.)

Órhelyemet el nem hagyhatom,

Magyar honvéd így nem halhat meg...

Szégyen, átok kísérné nyomom

S majd e szentföld magából kivét...!

Én egykori égő lámpása:

A hon sötét éjszakáinak,

Szívemnek mig van dobbanása,

Ha halni kell, inkább itt haljak!...

Itt, hol milliónyi vad-orosz csorda

Vicsorgatja dühös fogait

S mindhiába látja halomra

Elhullani legjobb harcosait...!

E szent hidon, mit oroszlánok

Védtek máig vérpatakokban,

Melyen túl tán egész világnak

Legáldottabb, szép országa van!

... Ott, arra van hősöknek földje,

Édes hazám... imádott Otthon...

Ugy megindul szemeimnek könyje,

Ha rád fordul a gondolatom...

Ott én puha, lágy meleg fészken,

Hol sir utánam az édesanyám

És ő... hajh mért is emlékszem...

Fáradt vagyok... óh, ugy alhatnám...

(elszendül) (csüggedten a hid karfája felé tán-

torodik, annak dül).

Nem tő: (lassan közeledik, virágokat szór).

„Legyen csendes álmatok:

Drága Halhatatlanok...

Őrök fényesség nektek:

Ti dicső Félisitenek...“ (Honvédet meg-

pillantva)

A tisztviselők segélye.

Azzal távolról sem kívánunk foglalkozni, hogy mekkora megelégedést váltott ki a nemzet napszámosságainak lelkéből, a kormánynak a köztisztviselők segélyéről szóló javaslata, amelyet a képviselőház immár megszavazott.

Az tény, hogy juttattak valamit a nagy küzdelem íthóni hárcosainak is, akik bizony már-már a türelem végállomásáig vergődtek a soha képzelt drágaság sebtörő göröngyein.

A javaslat szerint a kisebbek 35, a nagyobb javadalmazásuk pedig 25—30 százalékat kapják törzsfizetésüknek 12 egyenlő részletben.

A pénzügyminiszter javaslatának indokolásában kifejti, hogy ezen körülbelül 140 milliónyi kiadással — az állami teherviselés határához jutott el a kormány. — Mellesleg megjegyzi egyúttal, hogy a mai nagy idők komolyságához méltó önmegtagadást vár el tisztviselőktől.

Ezekre nézve azon szerény megjegyzésünk lenne, hogy amennyiben az állam teherbíró képességének határa tényleg ennyire közel volt, úgy mit szándékozik tenni a kormány, ha netalán közegeinek életviszonya még jobban súlyosbodnék?

Avagy sürgősebbek és fontosabbak a külföldi milliós szubvenciók kiutalványozása, mint az állam szekerének lerongyolódott munkásai mindennapi betevő falata?

És kérjük szerényen, hogy vajjon az államvasutak refakciái s számtalan kis és nagy szállítási kedvezményei, továbbá a békeidők tarifái miért érvényesek ma is? Hiszen közismert dolog, hogy az ezercsápu mindenfajta szállítók, kupeczek, árdragítók s mindmégannyi vasuton fuvarozó spekulánsok óriási vagyonokat harácsolnak össze a háboru alatt.

Önmegtagadás? Valóban szép biztatás, de erre a tisztviselők rá nem szorultak. El végzik ők ezután is épügy, mint a multban, — ha kell éhes gyomorral is — megkésztetendők teendőiket, de ne feledje el a kenyéradó, hogy csak az a munka abszolút ér-

Az oroszán addig bátor merész,
Mig le nem teríté az ellenfelét;
Aztán megszánya mellé heverész
S lehorgasztja a büszke, hősfejét... (Közlebb lépve honvédhez).
Megbódított tán május illata
Jó vitézem, hogy elszenderültél...
Szép álmaid rózsahimes utja
Merre tart vajon, mely irányba kél...!
Tova lépdelsz dicsőség utjain
Egész világot megremegtetve,
Vagy altat puha, ringató karján:
Lelked legdrágább, bánatos szentje? (éberszti)

Ébredj édesem... lám fejed felett
A vén cserfák friss lombot hullatnak...
Abból egy koszorú téged is illet... (hevenyészve zöld lombokból koszorút fonva, honvéd sapkájára helyezi).
(Áldólag) Legyenek az utjaid áldottak...!
(Tovább ébreszti honvédet).
Im hadak utja... nézz északra fel...
Megmozdult a Titánok tömege...
Ébredj... ébredj... im a győzelmi jel
Menj... rohanj velük Te is előre (el).
Honvéd: (felébred, sapkáján levő lombokat észrevéve)

Ki üzhet itt én velem rut tréfát?
(Gorlice feliratu látomást lát — ezt harci-zaj követi)

tékü, amelyet nem kimerült, elernyed fizikum végez el.

Legvégül a kivitel módjára és gyorsaságára vagyunk kíváncsiak; nehogy addig-addig tárgyalják és bizottságozzák e soványka segélyt, hogy a mire a koplalók szája elé kerül, azoknak már rég elmenjen az étvágyuk tőle.

INNEN-ONNAN.

Bruszilov és Cadorna „félíg meddig már rokon“... már t. i. „nagy sikereik jelentése körül azzal a különbséggel, hogy míg utóbbi az örök-tavaszi vidékéről örökhöz és jég akadályokkal küzd Bécs megvívásában, addig Bruszilov pajtása a tavaszi nagy offenzívát a napsugaras nyárra tolta, ugyanond, a magyar róna istenáldása most fog mannaként a markába hullani: „Budapest elfoglalásának“ dicsőséges hadjáratában.

Szép társaság lehet ellenségeink vezérkara, ha a két legdiszesebb ilyen bolondgombakkal traktálja győzelemes nációját...

Az entente megint osztozkodik. Valahányszor nekünk-nekünk rugaszkodik a moszkovita csorda, mindig kitér az ántánt leghevesebb csahosain a minket szétmarcangoló düh. Ebben természetesen az aljasság pirosítójával kendőzött kék egü Itália viszi a primet a szerb földnélküli Jánosok tercelése mellett.

Szegény csoróknak, de mélyen fetrenghet a lelkiismeretük! Ha nem tudnák, hogy a „gőzhenger“ rég ütött, horpadt pléhfazék csupán s hogy Itália kék ege ijesztően feketedik és hogy a Nagyszerbia egének örökre befellegzett!

Legokosabban tennék, ha mindjárt a csilagos ég felosztásán fáradoznának, azt szívesen átengedik nekik a magyar katonák.

Peng a kasza... az édes hazaföld szelvényében hosszában... Az istenáldása ma-holnap küszöbünkre érkezik, lelkünk igaz örömeivel köszöntjük őt: az aranykalász cso-

„Gorlice“... álmon valóság tehát?
(felenegyenesedve, fegyvere után kap)
Árpád vére forr fel ereimben...
Erős lettem, nagy és rettenthetetlen!
Reszkess karomtól gaz, zsvány fajzat...
Poklok vegyék most már hasznodat...!
Tombol az ég... inog földtekéje...
Fel, kezdődik a csodák ideje!
Fel Árpád-népe... hurrah... előre!
(szurony-szegezve elrohan).
(függöny).
(Szin előbbi, távoli csatazaj, itt-ott fény csil-lan fel).

Ne m t ő: (lelkesen)
Ott törnek előre Csaba daliái,
Vészes pokol sem tud nekik ellenálni...
Sarkukban ég és föld egy tömeggé válik...!
Előttünk Atilla ostroma villámlik!
Krasznik... Ivangorod s többi acélbástya
Ronggyá hull öklüktől, mint papiroskártya...!
Jégszoborrá dermed: a cári-szörnyeteg...
Magyarok Istene sírj, örömkönnyeke!
Vezesd Tenépedet tova dicsőséggel
S váltsd majd szenvedésit: boldog-békes-
[séggel!
(letérdelve) És hozza meg a Te végtelen jó-
[ságod:
A szabad, hatalmas, nagy Magyarországot!
(függöny).

dás erejü gyümölcsét... Életnek nevezi a magyar gazda nagyon találóan, mint a hogy ez az élet a szó teljes értelmében.

A front mögött küzdő vének, nők, gyermekek offenzívájának szent eredménye, mely végső diadalunknak éppen oly feltétele, mint kedveseink véres viaskodása a fronton.

Peng a kasza... fel, ki csak makulányi erőt érez felemelni ezt az örök-halás fégyvert, melynek nyomán támad az isten-áldása.

Ne legyen ma ur, ne legyen paraszt, de

„Ki a házból, ki a sikra emberek;
Most az egész Magyarország legyen egy
[nagy hadsereg!“

Igy aztán hadd jöjjön ántántnak címzett minden fajta szines és szintelen, vad és félíg megvadult sok milliónyi áradat támadása. Igy állni fogjuk tovább az óriási küzdelmet — bár véres sebekből borítva — de dacos rettentő erővel, mert utalva a költő óriás szavaira: ... „és ha volnánk kevesebben mint azok; hálaisten minket hí úgy a világ, hogy magyarok!“

Cipő... te egykori szürke fogalom, beh csiklandóssá váltál egyszerre... Régen fényes voltál, amikor kivikszoltak s becsületed volt, amíg kérged birta a lábak és lábcskak ellenállását... Ma te vagy izgató témája a legtöbb halandónak s bár legalul vagy az emberen, mégis legfelül motoszkálsz az agyagban.

Te egykor eltaposott portéka becézett tárgya lettél a formás és kevésbé formás lábknak. Alkotóid gyakornokai, az agyonviccelt suszterinasok pedig hova-tovább dédelgetett világhiakká avanzálnak. Hja, ez is a világháboru egyik csodája. —y—

H á b o r u.

Az angol-francia öblös torokkal kürtölt offenziva árokharccá zsugorodott össze. Ezt a hazugságok minden szeretől megköttyagosodott olasz sajtó állapítja meg elsőnek. Sőt tovább megy a francia sajtó, mely elismeréssel adózik a német rettenetlenségnek.

Megnyugtadjuk ellenségeink szószátyárjait, hogy azon véres vonalakat, amelyeket minden harctéren megvontak hős fiaink, ha itt-ott időlegesen el-el hajladoznak is, többé semmiféle végzemény nem változtathatja meg végső diadalunkat. Még az ántánt permanens haditanácsa sem, amelyen pedig Nikolajevics elnöklése mellett legkitünőbb stratégiák törrik éjjel-nappal koponyájukat.

Ruszkij pesszimista. Az orosz főhadiszállás haditanácsán konstatálták a központiakat elseprő nagy offenziva csődjét. — Azon nagyszerű terv, hogy a mi galíciai hadseregünket bekerítsék, flaskót mondott, mert Linsingen főlényes visszaboxolására nem voltak elkészülve.

Ruszkij tábornok — a legzsensialisabb orosz vezér — kedvtelenül hagyta ott a haditanácsot; nyilván az utolsó ütőkártya szerencsésében ő bizik legkevésbé.

Az olasz frontról és a Balkánról nevezetesebb események nem fordultak elő lapunk zártakor. Az olaszok mindennemű támadását erélyesen és véresen visszavertük.

EGYESÜLETI ÉLET.

Gyermekvédelem nálunk.

Érdeklődéssel olvastam a Brassói Ujlap utolsó számában a németországi gyermekvédelmi mozgalmakról. Kétségen kívül fejlett társadalmi és állami intézmények védtek ott már békeidőben is a gyermeket.

Bennünket magyarokat, sajnos, e tekintetben is meglehetősen készületlenül talált a háború. De a lelkes, önfeláldozó magyar társadalom figyelme, szeretete a háború kitörésének első lázas napjai után nemsokára a harcban volt hős katonáink itthon maradt családjai, gyermekei felé fordult, s egyesek, egyesületek, vállaltva dolgoznak ma már a gyermekvédelem érdekében.

Talán sohasem volt olyan féltett kincse mindannyiunknak a gyermek mint ma, hiszen ma nemcsak a családé, hanem az egész nemzeté, hazánk jövőjéé. — „Gyermek Ó Felsége“ címen egy angol festő szép képen örökíti meg a nemzet nagy kincsét, a mai gyermeket, s ugyanezen címen lelkes vezércikkben ismerteti a Budapesti Hirlap azt a rendkívül érdekes gyermekvédelmi kiállítást, amelyet Szántó Menyhért miniszteri osztálytanácsos, a Társadalmi Muzem igazgatója, Budapesten ez év áprilisában rendezett.

Hazánk évente — mondja — 150.000 csecsemőt temet el. Nem szólok most ennek a kérdésnek érzelmi oldaláról, nem arról a mérhetetlen fájdalomról, arról a tengernyi könnyről, amely ezt a 150.000 kis koporsót kíséri a korai sirba, hanem utalok arra a nagy nemzetgazdasági kárra, amely számokban ugyan kifejezhető, de alapjában föl nem becsülhető, mely ennyi emberélet pusztulásával a nemzetet sújtja.

Hogy ezt a jövő nemzedéket óvni, s féltve szeretve, hozzáértve nevelni kell, azt a felebaráti szeretet parancsszava mellett ma nemzeti érzésünk is sürgeti. A csecsemő halálózás ellen eddig is küzdöttek az illetékes körök, de ma, mikor a haza védelmében annyi fiatal élet omlik össze, e társadalmi baj orvoslása mindannyiunknak hazafini kötelessége. De hogyan, ez a nagy kérdés? Erre ad feleletet az említett gyermekvédelmi kiállítás, amellyel itt részletesen foglalkoznom lehetetlen, csak egy-két esetet ragadok ki annak ismertetéséből, s ajánlok egyrészt a brassói nőegyesületek figyelmébe, másrészt pedig igazolom vele, hogy hazánkban is már helyes érzéssel és szeretettel foglalkoznak a gyermekvédelem szép munkáján.

A csecsemő védelme az anya védelmével azonos. Az anyasági biztosítás, a gyermekágyi segítség, a vándortáskák intézménye a bölcsődék, a csecsemő-gondozó kurzusok, a leányoknak jövő hivatásukra való okos előkészítése, modern iskolák stb. stb. ezek azok az intézmények, melyekben a csecsemő és anyavédelem párhuzamosan haladnak egymással.

Minden nőegyesületnek ezekkel kellene közelebbről megismerkednie, s ezen nemzeti szempontból annyira fontos intézmények közül egyik-másikat a sok koncert, népnépzés stb. mellett munkaprogramjába illeszteni.

A vándortáska intézményt, mint amely Brassóban tudtommal ismeretlen, ajánlom itt első sorban figyelmükbe. A vándortáskát minden szükséges holmival felszerelve a nőegyesület a szegény gyermekágyas asszonynak adja külön néhány heti használatra; a gyermekruhácskákat a csecsemőnek ajándékozva, a többi a szegény anya gyógyulása után

visszakapja az egyesület, amely azt alapos fertőtlenítés után más segítségre szoruló asszonynak adja kölcsön. — Hogy mit jelent ez a higiénikus összeállított holmi ezekben a nehéz napokban, hogy hány anyát, gyermeket mentenek meg vele a jó lelkek, azt fölösleges magyaráznom. Az említett kiállítás az erre vonatkozó ridegnek látszó statisztikai számok fényesen ragyogtak, s bevilágítottak a gondolkodó, érző lelkekbe.

Komoly időket élünk, komolyan, minden világi hiúságot félretéve kell dolgoznunk. Hős katonáink emberfeletti erővel védik a hazát, nekünk itthonmaradottnak is nehéz harcaink vannak. Sok baj, köztük talán a legnagyobb a gyermekhalandóság ijesztő réme járja be hazánkat, pusztítja, tépi irgalmatlanul jövő reményeinket. Hogyha könnyösen nézzük ezt, hogy ha nem sietünk mentésükre, hiába foly el annyi drága honfivér!

A közönség ellátása gabonával és liszttel.

A hivatalos lapban megjelent a rendelet a lakosság gabonával és liszttel való ellátásáról.

A rendelet kimondja, hogy mindenki, akár termelő, akár nem termelő saját házi szükségletére búzát, rozsot kétszerest, kölest és árpát, gazdasági szükségletére pedig búzát készáruvétel útján minden közvetítő kizárásával lakása helyének községi előljárósága (polgármestere) által kiállított vásárlási igazolvány alapján a közvetítőtől közvetlenül vásárolhat.

A vásárlás csak annak a községnek területén történhetik, a melynek előljárósága a vásárlási igazolványt kiállította.

A fél a vásárlási igazolvány kiállítását 1916. augusztus 16-ik napjától 1917. aug. 15-ik napjáig terjedő időre számított szükséglet egész mennyiségének egy tétel, akár meghatározott, de 100 kilogramnál nem kisebb részletekben való megvásárlására kérheti.

Aki vásárlási igazolványt kap, az a kiállított mennyiségre nézve elveszti a hatósági ellátásban való részesítés jogát.

A gazdasági szükségletre szánt gabonamennyiségek vásárlására hasonló módon kiállított vásárlási igazolványok szükségesek.

Bármely malomvállalat az őrlötté félnek házi és gazdasági szükségletére gabonát csak akkor vállalhat őrlésre vagy egyéb feldolgozásra, ha az őrlötté fél ugyanekkor a fél által megnevezett malomra kiállított őrlési tanusítványt ad át.

Aki szükségletének fedezésére nem tud vagy nem akar vásárlási igazolvány alapján vásárolni, annak joga és kötelessége a hatósági ellátást igénybe venni és e végből legkésőbb szeptember hó 15. napjáig (vagy a falragaszon hirdetendő korábbi időpontig) a községi előljáróságnál (polgármesternél) írásban vagy szóval az adatok kellő igazolása mellett 1917. augusztus hó 15. napjáig számított szükségletét, illetőleg annak saját termelésével vagy vásárlási igazolvánnyal nem fedezett részét bejelenteni.

Háziszükséglet címén mindenki a következő mennyiséget veheti igénybe:

1. Óstermeléssel foglalkozók naponként és fejenként buza-, rozs-, vagy árpaliszttól vagy ezek keverékéből legfeljebb 400 gramot;
2. Nehéz testmunkával foglalkozók naponként és fejenként legfeljebb 300 gramot;
3. bárki más legfeljebb 240 gramot.

Az egész évi szükséglet megvásárlása vásárlási igazolvány alapján nem szükséges. A fél kérhet a szükséglet egy részére is, de legalább 100 kilogram mennyiségre vásárlási igazolványt. Az ezen felüli szükséglet fedezésére hatósági elletást vehet igénybe.

HIREK.

— **Kitüntetett máv. tisztviselők.** A hivatalos lap legújabb száma a hozzánk közelebb álló alábbi máv. tisztviselők kitüntetései hozza: Felszeghy Ferenc kolozsvári üzletvezető a III. o. vaskorona rend, Friedl Gusztáv brassói forgalmi főnök és Lázár Lajos állomásfőnök a porosz királyi korona rend III. oszt. Unger Oszkár predeáli állomásfőnök a porosz vörössasrend III. oszt. Stolz Károly predeáli ellenőr ugyanezen rend 4. osztályát kapták. Gratulálunk.

— **Az őszi bérmaut sorrendje.** Amint már jeleztük kegyelmes főpástorunk ez őszi folyamán beutazza esp. kerületünket. A bérmaut sorrendjét az alábbiakban közöljük: szept. 11 és 12 Moha-Kóhalom, szept. 13 Barót, szept. 14 Miklósvár, szeptember 15 reggel 1/7 ó. indulás Barcarozsnyóra, szept. 16 Zernest-Törösvár, szept. 17 és 18 Brassó, szept. 19 reggel 6 ó. indulás Felsőtömösre. szept. 20. Türkös, szept. 21 Bodola, szept. 22 Nyefalva, szept. 23. Szentivánlaborfalva. szept. 24 Sepsiköröspatak, szept. 25 és 26 Mikóujtalu és Bükszád.

— **Első szent mise.** Király Pál, erdély-egyházmegyei áldozópap, ki Friburgban végezte tanulmányait, dr. Király Henrik brassói főgimn. tanár testvéröccse jul. hó 9-én tartotta meg első szent miséjét Sepszentgyörgyön. A reformáció óta ez az első eset, hogy sepsiszentgyörgyi születésű ifju ugyanott primiciázzék.

— **József főherceg a szegedi katonákról.** Szeged város polgármestere a múlt szombati tanácsülésen felolvasta József főhercegnek saját kéziratú levelét, amelyet egy szegedi lapszerkesztőhöz intézett. A levél így hangzik:

„Lapjuk április 15-iki számát megkaptam és köszönöm. Szeged szab. kir. város népének nagy része itt van nálunk! Köztük élek és a legbensőbb ragaszkodás fűz hozzájuk. Együtt küzdünk, együtt érzünk és mi sem fekszik jobban szívemen, mint e hős fiúk sorsa. Büszkék lehetnek mindnyájan San Martino hőseire, kik csak dicsőséget szereztek a háboruban. Az ott-honlevő és a hazáért szerzett sebeikben sanyalódó 46-osainkat szeretettel üdvözli és gyors gyógyulást kíván nekik Isten áldásával: József főherceg.“

— **A negyedik hadikölcsön 1930 millió.** A pénzügyminiszterium a negyedik hadikölcsönre vonatkozó elszámolásokat a hivatalos aláírási helyek nagy részével megejtette és immár megállapítható, hogy a kölcsönre mintegy 1830 millió korona névértékű jegyzés történt.

— **Akik nem dolgoznak, be kell vonulniok.** A közös hadügyminiszter és a honvédelmi miniszter azonos szövegű rendeletet bocsátott ki, amelyek értelmében a katonai parancsnokságok állandó szigorú ellenőrzés alapján havonta jelentést tartoznak fölterjeszteni arról, hogy a fölmentett illetve szabadságolt havidíjasok és a legénységi állományhoz tartozók végezik-e azt a közérdekű

munkát, amelynek elvégzése céljából fölmentésüket illetve szabadságoltatásukat nyerték. A katonai parancsnokságoknak joguk van az ellenőrzés megkönnyítésére a fölmentést javasoló közhatóság segítségét kérni és igénybe venni. Az ellenőrzést gyakorló közeg számára köteles a fölmentett vagy szabadságolt havidíjas, vagy legénységi állománybeli katonai hivatalfőnöke vagy munkaadója a szükséges felvilágosításokat megadni. A fölmentetteket hivatalukban, munkahelyükön vagy lakásukon keresik fel az ellenőrző közegek, akik tapasztalataikról naponta tesznek jelentést. Ha e jelentés szerint a fölmentettek és szabadságoltak nem végeznék munkájukat, a szabadságoltak azonnal behívhatók katonai szolgálatra, a fölmentettek behívására vonatkozólag pedig a katonai parancsnokság felterjesztése alapján a cs. és kir. hadügyminiszter, illetve a honvédelmi miniszter rendelkezik. Örömmel üdvözljük a rendeletet.

— **Rendőri hírek.** Radu Miklósné 23 éves ótoháni lakos Zernesten a malomban örölt, visszajövet megrakott szekerevel Ó-Tohán felé hajtott tehenei a szembe jövő vonattól megijedtek. Raduné leakart ugrani a szekérről, miközben elesett és jobb felkarcsontját eltörte. Kórházba szállították.

Tüzek. F. hó 10-én az iparegylet pinchehelyiségében elhelyezett szén öngyulladás folytán égni kezdett, amit azonnal kioltottak. — Sthelik Viktor Fekete-utca 65. sz. a ház udvarán levő koks szénraktárába valószínűleg öngyulladás folytán f. hó 5-én este

8 óra tájban meggyuladt, amit a helyszínén megjelent tűzoltóság azonnal eloltott. A kár jelentéktelenebb.

F. hó 8-án a rendőrség letartóztatta Anton Anna brassói román-u. 20. sz. alatti lakosnót, ki kártyavetéssel kereste meg kényerét. A kir. járásbírósnak adták át.

F. hó 12-én Kalános Máté nagybacsoni 14 éves napszámot Hóltóvényben szóváltás közben cselédtársa a vasvillával mellbe szurta. A kórházba szállították.

Özv. Zerbes Mihályné barcaszentpéteri lakosnó udvarából az utcára egy bivalyt kihajtott, midőn Schmidts Mihályné szomszédjának tehene szarvával Zerbesnét felemelte és földhöz vágta. Lába eltört és súlyos sérüléseket szenvedett.

— **Tanárok és tanítók szünidei munkája.** A vallás és közotatásügyi miniszter tudvalevően elrendelte, hogy a polgári iskolai tanárokat és az elemi iskolai tanítókat a szünidő alatt rendeljék be egyes hivatalokhoz szolgálattétel végett. A legtöbb városban a tanároknak és tanítóknak a város egyes hivatalaihoz való beosztását már el is rendelték a polgármesterek. Tekintettel arra, hogy amíg be nem osztott tanárookra és tanítókra is rövidesen sor kerül, azok sem távoznak el az illető város területéről másként, mint polgármesteri engedéllyel, amely azonban csak ideiglenes és visszavonható.

— **Szent Család.** A keresztény magyar családok hitbuzgalmi képes havi folyóirata. Megjelenik minden hó elején. — Évi ára 2 korona, külföldre 3 korona. Megrendelési

cím: „Szent Család“ folyóirat kiadóhivatala. Kármeliták, Győr.— Legújabb száma most jelent meg gazdag és változatos tartalommal.

EGYHAZI ÉLET.

Pünkösöd után 5-ik vasárnap. Jul. 16. Bevezető mise ima. (Zsolt. 26.) Hallgasd meg Uram, imáimat, mellyel hozzád fohászokodom. Légy segítőm, ne hagyj el és ne vess meg, üdvözítő Istenem.

Isten a világosságom és szabadítóm, kitől féljek.

Szt. lecke. (Péter I. 3. 8—15.) Egyetértők és békeszeretők legyünk. „Legyetek mindnyájan egyetértők, szánakodók, testvériesek, irgalmasok, szerények, alázatosak. Ne fizessetek rosszal a rosszért, sem szidalommal a szidalomért. Ellenkezőleg, áldjátok egymást, mert arra vagytok hivatva, hogy Istenáldást örököljetek.“

Szt. evangélium. (Máté 5. 20—25.) A felebaráti szeretet törvénye. „Azért, ha ajándékodat az oltárra viszed és ott eszedbe jut, hogy atyádfiának panasza van ellened, hagy ott ajándékodat az oltárnál és menj előbb kibékülni atyádfiával. Akkor azután jöjj el és ajánld fel ajándékodat.“

Szt. misék. Reggel 6, 7, 8, 9 és 1/2, 10 ó. csendes szt. mise. Dél előtt 10 ó. német szt. beszéd, énekes szt. mise.

Délután 5 ó. a Mária társulat havi ajtatossága. A társulat tagjai gyónnak és a plebánia templomban áldoznak.

Hétköznapokon reggel 6 és 7 ó. szt. misék, este 7 ó. ima a hazáért.

Felelős szerkesztő: Fekete János.

STÓLA-DIJSZABÁLYZAT

A BRASSÓI RÓM. KATH. PLEBÁNIAÁN 1915.

Sor-szám	A szertartás neve	kor. fill.	Sor-szám	A szertartás neve	kor. fill.	Sor-szám	A szertartás neve	kor. fill.
I	Első osztályu temetés: 4 pappal. Mind a 4 harang szól háromszor egy-egy félóráig	209 20	V	Második osztályu temetés: 1 pappal, palásttal; két harang szól kétszer egy-egy negyed óráig	69 24	IX	Sírhely-árak: A bolonyai temetőben A postaréti temetőben A bolgárszegi temetőben	200 — 6 — 6 —
	Ebből: Templomalap Papság Kántor Énekesek Sekrestyések Ministráns gyermekek Harangozó Sirásó Szent mise Összesen	111 58 54 60 10 — 5 — 5 — 3 50 9 — 8 52 2 — 209 20		Ebből: Templomalap Papság Kántor Énekesek Ministráns gyermekek Sekrestyések Harangozó Sirásó Szent mise Összesen	25 20 16 90 6 — 3 — 1 70 3 40 2 52 8 52 2 — 69 24	X	Idegen temetőben a beszentelés díja	6 —
II	Első osztályu temetés infulával. Egyébként mint fent	259 20	VI	A szegények ingyenes temetésben részesülnek. Csúpán a sirásás fizetendő	— —	XI	Halva született gyermekeknél a sírhely 6 kor. a sirásás 3 kor.	9 —
III	Második osztályu temetés: 3 pappal. 3 harang szól háromszor egy-egy negyed-óráig	133 08	VII	Harmadik osztályu temetés: egy pappal és palásttal; két harang szól egyszer egy negyed óráig	38 02	XII	Vidéki temetés a kocsidíján kívül	16 —
	Ebből: Templomalap Papság Kántor Énekesek Sekrestyések Ministráns gyermekek Harangozó Sirásó Szent mise Összesen	70 58 29 50 7 — 3 — 4 — 1 70 6 78 8 52 2 — 133 08		Ebből: Templomalap Papság Kántor Énekesek Ministráns gyermek Sekrestyések Harangozó Sirásó Szent mise Összesen	9 44 8 40 4 — 2 — — 60 2 — 1 06 8 52 2 — 38 02	XIII	RAVATALOZÁS a bolonyai kápolnában	50 —
IV	Második osztályu temetés alkalmával, ha a nagy harang is megszólal, minden negyedórai szólásáért fizetendő	20 —	VIII	Beszentelés Egy naptól temetés 4.10 egy évig sirásás 3.52 Egy évtől temetés 4.10 öt évig sirásás 4.92 öt évtől temetés 4.10 tovább sirásás 6.52	7 62 9 02 10 62	XIV	Ujház-szentelés Házi keresztelés	6 — 10 —
						XV	Misék: Csendes mise rendes időben (6—7 óra) Csendes mise rendkívüli időben Énekes szent mise bármily időben Énekes szent mise segédlettel	2 — 3 — 5 — 18 —
							Brassó, 1915 február 26-án.	
							Melsel József, c. apát, plebános.	